

Mark 5

ASVh with Comments

Summary. Chapter 5 clearly shows that the Lord Jesus is the God of life. He has authority and power over the unseen and seen world, and He can give faith and strength. 1) Power and authority over the unseen world: the Lord Jesus has authority over the evil spirits controlling the demon-possessed man, and He sets this man free; the Lord Jesus commands the spirit of the Jairus' daughter to return to the body and gives life again to this girl. 2) Power and authority over the seen world: the Lord Jesus knows that a woman touched His garment in the crowd to be healed; the Lord Jesus came to fulfill the Law, and He heals and cleanses the woman with the flux of blood. As the Lord Jesus heals the leprous man in Matthew chapter 8, the same way with the woman's flux of blood when the unclean touches the purer, those unclean become clean because in Him the Law is complete. 3) The Lord Jesus strengthens Jairus' faith and the woman's faith with the flux of blood by His Word: the Lord Jesus says to Jairus when bad news and fear came to him, "Fear not, only believe"; in the same way He says to the woman when she was afraid to come forth: "Daughter, your faith has healed you; go in peace, and be whole of your affliction."

บทสรุป ในบทที่ 5 นี้ แสดงชัดว่าพระเยซูเจ้าคือพระเจ้าของชีวิต พระองค์มีสิทธิและอำนาจเหนือโลกที่ไม่สามารถมองเห็นและโลกที่เห็นได้และพระองค์สามารถให้ความเชื่อและกำลัง 1) อำนาจและสิทธิเหนือโลกที่ไม่สามารถเห็น พระเยซูเจ้ามีอำนาจเหนือปีศาจชั่วที่ควบคุมปีศาจที่สิงชายผู้นี้ และพระองค์ปล่อยชายผู้นี้ให้เป็นอิสระ พระเยซูเจ้าสั่งวิญญาณนบตรสาวของ Jairus ให้กลับคืนร่างและให้ชีวิตแก่เด็กหญิงอีก 2) สิทธิและอำนาจเหนือโลกที่เห็นได้ พระเยซูเจ้ารู้ว่าหญิงผู้ใดสัมผัสเสื้อของพระองค์ในกลุ่มคนเพื่อรับการรักษา พระเยซูเจ้ามาเพื่อให้กฎสมบูรณ์ และพระองค์รักษาและทำให้หญิงที่ตกเลือดสะอาด เช่นเดียวกันเมื่อพระเยซูเจ้ารักษาชายที่เป็นโรคเรื้อนในมัทธิวบทที่ 8 วิธีเดียวกันกับที่มีเลือดตกเมื่อสิ่งไม่สะอาดสัมผัสสิ่งที่สะอาดมากกว่า พวกที่ไม่สะอาดกลายเป็นสะอาดเพราะในพระองค์กฎได้สมบูรณ์ 3) พระเยซูเจ้าช่วยให้ความศรัทธาของ Jairus เข้มแข็งและความศรัทธาของผู้หญิงที่ตกเลือดโดยพระคำพูดของพระองค์ พระเยซูเจ้าบอก Jairus เมื่อได้รับข่าวร้ายและความกลัวว่า "อย่ากลัวเพียงมีความเชื่อเท่านั้น" ในวิธีเช่นเดียวกันพระองค์บอกแก่หญิงเมื่อเธอมีความกลัวให้ออกมา "ลูกสาว ความเชื่อของเจ้าทำให้เจ้าหายดี ไปอย่างสงบ และหายจากโรคของเจ้า"

5 ¹ And they came to the other side of the sea, into the country of the Gerasenes.

¹ และพวกเขาได้ข้ามทะเลไปอีกฝั่งหนึ่ง เข้าสู่เมืองการาซีน

² And **He**, having come out of the boat, straightaway met **Him** out of the tombs, a man with an unclean spirit,

² และ **พระองค์** ออกจากเรือ ในทันใดออกมาจากอุโมงค์ศพได้มาพบ **พระองค์** ชายที่มีผีสิงปรกสิง

³ who had the dwelling in the tombs; and no one could any more bind him, not even with a chain;

³ เป็นผู้ซึ่งอาศัยตามหลุมฝังศพ และไม่มีใครสามารถจับได้ ไม่ว่าว่าจะล่ามด้วยโซ่

⁴ because that he had been often bound with shackles and chains, and the chains had been torn apart by him, and the shackles broken in pieces, and no one had strength to tame him.

⁴ เพราะเขานั้นได้ถูกล่ามด้วยโซ่และตรวน และโซ่เขาก็ได้หักมันออก และตรวนก็ได้หักเป็นชิ้นๆ และไม่มีใครมีกำลังที่จะทำให้เขาสงบลงได้

⁵ And always, all night and day, in the tombs and in the mountains, he was crying out, and cutting himself with stones.

⁵ และตลอดเวลา กลางคืนและกลางวัน ในหลุมศพและภูเขา เขาร้องให้ออกมา และเชือดเนื้อของตนเองด้วยหิน

⁶ And having seen **Jesus** from afar, he ran, and worshipped **Him**;

⁶ และเมื่อมองเห็น **พระเยซู** จากไกลๆ เขาได้วิ่ง และได้บูชา **พระองค์**

⁷ and crying out with a loud voice, he says, What to me and to **Thee, Jesus, Son of God the Most High**? I adjure **Thee** by **God**, do not torment me.

⁷ และร้องออกมาด้วยเสียงดัง เขาว่า ข้าพระองค์มีอะไรกับ **พระองค์ท่าน พระเยซู พระบุตร** ของ **พระเจ้าผู้สูงสุด**? ข้าพเจ้าขออันนอน **พระองค์ท่าน** โดย **พระผู้เป็นเจ้าของ** โปรดอย่าทรมานข้าพเจ้า

⁸ For **He** said to him, Unclean spirit, come **out** of the man!

⁸ เพราะ **พระองค์** ได้บอกเขา พวกปีศาจสกปรก ออกจากชายผู้นี้!

⁹ And **He** asked him, What is **your** name? And he **says to Him**, My name is Legion; for we are many.

⁹ และ **พระองค์** ได้ถามเขาว่า พวกเจ้าชื่ออะไร? และเขาตอบต่อ **พระองค์** ข้าพเจ้าชื่อกอง เพราะพวกเราทั้งหลายตน

¹⁰ And he **begged Him** much that **He** would not send them away out of the country.

¹⁰ และพวกเขาอ้อนวอน **พระองค์** อย่างมากนั้นว่า **พระองค์** จะไม่ให้พวกเขาไปจากเขตแดนนั้น

¹¹ Now, near the mountain, there was a great herd of swine feeding.

¹¹ ในเวลานั้น ใกล้ภูเขา ได้มีฝูงหมูกลุ่มใหญ่กินอาหารอยู่

¹² And they **begged Him**, saying, Send us into the swine, that we may enter into them.

¹² และพวกเขาได้อ้อนวอน **พระองค์** พูดว่า ส่งพวกเราเข้าไปในหมู เพื่อให้พวกเราสามารถเข้าไปยังพวกนั้นได้

¹³ And **He** gave them leave. And **having gone out**, the unclean spirits entered into the swine, and the herd rushed down the steep **bank** into the sea, about two thousand; and they were drowned in the sea.

¹³ และ **พระองค์** ได้อนุญาตให้พวกเขาไป และได้ออกมา เหล่าผีสกปรกได้เข้าไปในหมู และทั้งฝูงได้วิ่งลงทะเลลึก มีประมาณสองพันตัว และพวกมันได้จมน้ำตายในทะเล

Comments 5:1-13: Event Analysis

ความเห็น 5:1-13 พิจารณาเหตุการณ์

Part: (Mark 5:1). Two similar things happened in the region of Gadarenes (See Comments Matthew 8:28-34), but the healings in Matthew 8:28-34 and Mark 5:1-20 are not the same; they occurred in different spots. The healing case described in Mark 5:1-20 is the same as Luke 8:26-40 but different from Matthew 8:28-34. Gerasenes here in Mark refers to a village name. If you read these passages by yourself, you can tell the difference. Take and read the story in Matthew and compare it verse by verse with Mark and Luke. Then you notice the differences: not at the same time and not in the same spot.

ส่วนที่ 1: (มาระโก 5:1) มีเหตุการณ์คล้ายกันสองอย่างเกิดขึ้นในเขตแดนกาตารา (มองความเห็นในมัทธิว 8:28-34) แต่การรักษาในมัทธิว 8:28-34 และมาระโก 5:1-20 ไม่ใช่เหตุการณ์เดียวกัน พวกเขาในต่างที่กัน การรักษาที่ได้อธิบายในมาระโก 5:1-20 เป็นการรักษาเดียวกันกับลูกา 8:26-40 แต่ไม่ใช่การรักษาเดียวกันกับมัทธิว 8:28-34 กาตาราในที่นี้ในมาระโกเป็นชื่อของหมู่บ้าน ถ้าหากคุณอ่านข้อความนี้ด้วยตัวของคุณเอง คุณสามารถบอกถึงความแตกต่าง มาและอ่านเรื่องในมัทธิวและเปรียบเทียบมันข้อความโดยละเอียดและเรียบเทียบกับมาระโกและลูกา แล้วคุณจะสังเกตเห็นถึงความแตกต่าง ไม่ใช่เวลาและไม่ใช่ในที่เดียวกัน

Part 2: (Mark 5:2-4). Here, pay attention to the words “and no one had strength to tame him.” Now, the Bible clearly tells us that humans try to tame the power of the dark side, but how, with manpower, can humans fight the dark? If humans come and ask for help from the Lord, that is the right way to do; not humans who fight, but the Lord who has conquered the unseen world has already won the fight. Humans should come to the One that has already put the dark side under His feet. The Bible already clearly tells where the shelter is that can cover against the dark side, not just the body but the soul as well. Come under the shadow of the Lord and worship the mighty Lord; you already have the King of all above you; come to your King.

ส่วนที่ 2: (มาระโก 5:2-4) ในที่นี้ ให้ความสนใจในคำว่า “และไม่มีใครมีกำลังที่จะผูกมัดเขาได้” ในที่นี้ พระคัมภีร์ในที่นี้ได้บอกเราชัดเจนว่ามนุษย์พยายามควบคุมอำนาจของความมืด แต่อย่างไร ด้วยกำลังของมนุษย์ มนุษย์สามารถสู้ความมืดได้อย่างไร? ถ้ามนุษย์มาและขอความช่วยเหลือจากพระเจ้า นั่นคือวิธีที่ถูกต้อง ไม่มีมนุษย์คนใดสามารถสู้ได้ แต่พระเจ้าผู้ซึ่งได้ชนะโลกที่ไม่สามารถเห็นได้ผู้ชนะไปแล้ว มนุษย์ควรมายังผู้ซึ่งได้ส่งความมืดไว้ได้เท้าของพระองค์ พระคัมภีร์ได้บอกไว้ชัดแล้วว่าที่ใดนั้นคือที่สามารถคุมครองต่อต้านความมืด ไม่ใช่เพียงร่างกายแต่วิญญาณด้วย ได้รับเงาของพระเจ้าและบูชาพระเจ้าผู้สูงสุด คุณมีพระมหากษัตริย์เหนือคุณ มายังพระมหากษัตริย์ของคุณ

Q: Do we still encounter these cases in our times?

คำถาม: เรายังพบสิ่งเหล่านี้ในทุกวันนี้ของเราหรือ?

A: There is still evil in the world, but it is not the evil that has the power to enter humans; the evil that possesses, that enters the body, they are not allowed to do that anymore; it is over. Nowadays, there is no evil possession anymore but make-believe and imagination. The possessed, in this way, as described here in Mark, stopped with the Holy Spirit coming down on earth, but people still make-belief actions. When the body weakens, people try to go in the old way of their belief in the dark and call the dark to come down to them; when the faith is weak, it drags the body to be weak as well. Remember, the Bible clearly tells us that the Holy Spirit covers the whole earth. The dark doesn't come out, but humans disobey and keep calling the dark to come out for them. When they come out, they harm humans (these days, there is a dark influence because of human seeking, but not evil possession anymore, as described in these verses).

คำตอบ: ยังคงมีความชั่วในโลก แต่มันไม่ใช่ความชั่วที่มีอำนาจที่จะเข้าไปในมนุษย์ ความชั่วนั้นที่ควบคุม นั้นที่เข้าไปในร่างกาย พวกเขาไม่ได้รับอนุญาตให้ทำแล้ว มันจบสิ้น ทุกวันนี้ ไม่มีศาสดาแล้วแต่เป็นความเชื่อและจินตนาการ การเข้าถึง ในแบบนี้ ตามที่อธิบายในมาระโก ได้หยุดเมื่อพระวิญญาณบริสุทธิ์ลงมาบนโลก แต่ผู้คนยังคงมีความเชื่อการกระทำ เมื่อร่างกายอ่อนแอ คนพยายามกลับไปในทางเก่าของความเชื่อในความมืดและเรียกความมืดให้ลงมายังพวกเขา เมื่อมีความศรัทธาอ่อน มันจะดึงร่างกายให้อ่อนแอไปด้วยเช่นกัน จำไว้ พระคัมภีร์ได้บอกเราไว้ชัดเจนนั้นว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ปกคลุมทั้งโลก ความมืดไม่สามารถเข้ามา แต่มนุษย์ไม่เชื่อฟังและเรียกความมืดให้ลงมายังพวกเขา เมื่อพวกมันมา พวกมันทำร้ายมนุษย์ (ในทุกวันนี้ ความมืดมีอำนาจเพราะมนุษย์แสวงหา แต่ปีศาจไม่สามารถเข้าถึงแล้ว ตามที่ได้อธิบายในข้อนี้)

When people do not come out to the Lord, they seek human wisdom, but how can that human wisdom help them? They fabricate make-belief stories, this one and that one, and try to solve the problem without the help of the Lord, which will not work. When they can't help, they declare that the person has a disability and needs human help; however, that sickness happens from the dark of their heart. The areas where dark actions happen nowadays, you can see, it is where they reject the Holy God and keep worshiping the dark; that is why we keep hearing things, but it is some kind of make-belief that destroys their own body and not the power of the dark. The power of the dark ended with the Lord Jesus' crucifixion on the cross when the Holy Spirit came and covered the earth; now, only the dark side of the human mind still harms.

เมื่อคนไม่มาหาพระเจ้า พวกเขาไปหาความฉลาดของคน แต่ความฉลาดของคนนั้นจะช่วยพวกเขาได้อย่างไร? พวกเขาทำเรื่องให้เชื่อ อย่างนั้นและอย่างนั้น และพยายามแก้ปัญหาโดยไม่ใช้ความช่วยเหลือจากพระเจ้า ซึ่งจะไม่สำเร็จ เมื่อพวกเขาไม่สามารถช่วยได้ พวกเขาบอกว่าผู้เป็นคนพิการ และต้องการความช่วยเหลือของมนุษย์ แต่ความป่วยนั้นเกิดจากความมืดในใจของพวกเขา ในเขตที่การกระทำของความมืดเกิดขึ้นทุกวันนี้ คุณสามารถเห็น มันคือสิ่งที่พวกเขาไม่ยอมรับพระผู้เป็นเจ้าผู้ศักดิ์สิทธิ์และไปบูชาความมืด นั่นคือทำไมเราจึงได้ยินข่าว แต่มันคือเรื่องทำให้เชื่อขึ้นเพื่อทำลายร่างกายของพวกเขาเองและไม่ใช่อำนาจของความมืด อำนาจของความมืดได้จบลงเมื่อพระเยซูเจ้าถูกตรึงบนกางเขนเมื่อพระวิญญาณบริสุทธิ์มาและคลุมโลก มีเพียงความมืดของความคิดของมนุษย์ที่ยังคงทำร้าย

Part 3: (Mark 5:5). This portion of the Bible tells humans that the action of the dark side is only to make humans harm themselves and others, and the dark can never be able to do good to anyone; now we see clearly the dark only wants to torture humans, cut themselves with stones, but the Lord never harms anyone's body. Everywhere in the Bible, the Lord always heals the sickness of the body and never hurts anyone's body, but the dark does that. The clear picture of the dark action is here, but humans ignore the torturing of what the dark does to the body of humans.

ส่วนที่3: (มาระโก 5:5) ในส่วนนี้ของพระคัมภีร์ได้บอกมนุษย์ถึงการกระทำของความมืดคือเพียงทำให้มนุษย์ทำร้ายตัวพวกเขาเองและคนอื่น และความมืดไม่สามารถทำดีต่อผู้ใด ที่นี้เราได้เห็นชัดความมืดเพียงต้องการที่จะทรมานมนุษย์ เชื่อตนเองด้วยหิน แต่พระเจ้าไม่เคยทำร้ายร่างกายผู้ใด ทุกแห่งในพระคัมภีร์ ตลอดเวลาพระเจ้ารักษาร่างของผู้ป่วยและไม่เคยทำร้ายร่างของผู้ใด แต่ความมืดทำเช่นนั้น รูปภาพการกระทำของความมืดชัดเจนในที่นี้ แต่มนุษย์ไม่สนใจการทรมานอะไรที่ความมืดทำต่อร่างกายของมนุษย์

About Tattooing. For example, when humans tattoo, this is the work of the dark expression of controlling humans. The Lord created the human body in His image; why do humans find ways to harm their bodies? Come and appreciate the Creator, and do not destroy His work. When a human is born, go and touch the body of a baby, smooth and gentle; that is the Lord's passion in humans. The purpose of the dark is to destroy God's creation, and they will always try to harm humans. When you tattoo yourself, you are not following God's will for your body. If you disrespect the work of the Lord, you disrespect the One who created humans. The One who created humans did not put tattoos on them, but humans use their own minds to do it. Oh, but I did put a Bible verse on the skin, they say, but the verse does not need to be on the skin but on the heart. Many who call themselves believers do not respect the One who created them; those are blind, not the eyes, but the heart that is blind. They are not

blind with the eyes, but the heart is blind, and they blaspheme the work of the Father Himself. Those who tattoo their bodies have no respect for the Father Himself, and that is blasphemy against the Father. Humans have been doing this for so long; even the Holy Spirit has talked in their hearts to doubt that action, but they choose to ignore that voice and then commit the great sin of blasphemy against the Father.

ทำรอยสักตัว ตัวอย่างเช่น เมื่อมนุษย์ไปทำรอยสักตัว นี่คือการงานของความมืดแสดงออกถึงการถูกควบคุม พระเจ้าสร้างร่างของมนุษย์ในรูปแบบของพระองค์ ทำไม่มนุษย์พยายามหาวิธีทำร้ายร่างกายของพวกเขา? มาและขอบพระคุณพระเจ้าผู้สร้าง และอย่าทำลายงานของพระองค์ เมื่อมนุษย์แรกเกิด ไปและสัมผัสร่างของเด็กแรกเกิด อ่อนโยนและนุ่มนวล นั่นคือความรักของพระเจ้าต่อมนุษย์ จุดประสงค์ของความมืดมีเพื่อทำลายสิ่งที่พระเจ้าผู้สร้าง และพวกเขาตลอดเวลาก็พยายามที่จะทำร้ายมนุษย์ เมื่อคุณไปทำรอยสักลงบนตัวของคุณเอง นั่นคือคุณไม่ทำตามพระประสงค์ของพระเจ้าผู้สร้างร่างกายของคุณ ถ้าคุณไม่เคารพงานของพระเจ้า คุณไม่เคารพผู้ที่ได้สร้างมนุษย์ ผู้ที่ได้สร้างมนุษย์ไม่ได้ทำรอยสักบนพวกเขา แต่มนุษย์ด้วยความคิดของตนเองได้ทำมัน โอ แต่ข้าพเจ้าได้ใส่คำกล่าวจากพระคัมภีร์ลงบนหนัง พวกเขาพูด แต่คำกล่าวนั้นไม่ต้องอยู่บนหนังแต่อยู่ที่ใจ หลายคนเรียกตัวเองว่าเป็นผู้มีความเชื่อไม่มีเคารพต่อผู้ที่สร้างพวกเขา พวกเขาบอกว่าไม่ใช่ที่ตา แต่ใจที่บอด พวกเขาไม่ได้บอดที่ตาแต่ใจนั้นที่บอด และพวกเขาได้ลบหูงานของพระบิดาพระองค์เอง พวกนั้นที่ทำรอยสักลงบนตัวไม่มีความเคารพสำหรับพระบิดาพระองค์เอง และนั่นคือการลบหูต่อด้านพระบิดา มนุษย์ได้ทำสิ่งเหล่านี้เป็นเวลานานแล้ว ถึงแม้ว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์ได้พูดในใจของพวกเขาให้มีความสงสัยในการกระทำนั้น แต่พวกเขาเลือกที่จะไม่สนใจต่อเสียงนั้นและแล้วก็จะทำบาปอันยิ่งใหญ่แห่งการลบหูต่อด้านพระบิดา

Part 4: (Mark 5:6-8). Here, the person is under dark control; the demon himself is talking; pay attention to the verses. The person himself does not know the Lord; the dark themselves know who is above them, and that is why they are coming to worship the Lord. Also, here, it has shown clearly that the Lord Jesus is not only the Lord of humans but also the Lord of the unseen world, and here is the place to confirm this: they come and worship the Lord.

ส่วนที่ 4: (มาระโก 5:6-8) ในที่นี้ คนอยู่ภายใต้การควบคุมของความมืด ปีศาจเองได้พูด ให้ความสนใจในข้อนี้ คนนี้เขาเองไม่รู้จักพระเจ้า ความมืดพวกเขาเองรู้ว่าใครอยู่เหนือพวกเขา และนั่นคือทำไมพวกเขาจึงมาเพื่อบูชาพระเจ้า ด้วยกัน ในที่นี้ มันได้แสดงชัดเจนว่าพระเยซูเจ้าไม่ได้เป็นเพียงพระเจ้าของมนุษย์แต่ด้วยกันเป็นพระเจ้าของโลกที่ไม่สามารถมองเห็นด้วย และในที่นี้ได้บอกชัด พวกเขาจะมาและสักการบูชาพระเจ้า

Part 5: (Mark 5:9-13). Notice that here, the Lord Jesus asks for the name, and you should think about why the Lord asked for the name. The Lord is the God of all and He has seen the unseen world as well; humans would not notice that more than one spirit has occurred here, but the Lord did. The main thing to notice here is the name and that the evil answered “we,” not one that is happening here, more than one. Why the Lord has sent them to the pigs? Here the answer is that some animals are easy for the dark side to enter and use to gain control. [There, in the dark world, the dark may have power, but in the human world, it is only in the Lord’s will. The Lord has a will for all living humans. Suppose the dark wants to have power over humans. In that case, they have to possess the humans, but since the Lord has been crucified, that power does no longer exist; the dark cannot possess the humans; the Holy Spirit is a shield covering the whole earth, and only the make-belief mind of humans is the one that can harm themselves].

ส่วนที่ 5: (มาระโก 5:9-13) สังเกตในที่นี้ พระเยซูเจ้าถามชื่อ และคุณควรจะคิดว่าทำไมพระเจ้าได้ถามชื่อ พระเจ้าเป็นพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของทั้งหมดและพระองค์ได้เห็นโลกที่ไม่สามารถเห็นได้ด้วย มนุษย์จะไม่สังเกตว่ามีมากกว่าหนึ่งวิญญาณที่ได้อยู่ในที่นี้ แต่พระเจ้าได้เห็น สิ่งสำคัญที่สังเกตในที่นี้คือชื่อและนั่นพวกปีศาจร้ายได้ตอบ “พวกเรา” ไม่ใช่เพียงหนึ่งเดียวที่เกิดขึ้นในที่นี้ มากกว่าหนึ่ง ทำไมพระเจ้าจึงได้ส่งพวกเขาเข้าในหมู? ในที่นี้ คำตอบนั้นคือสัตว์บางชนิดเป็นการง่ายสำหรับความมืดเข้าสิงและเพื่อใช้ควบคุม [ที่นี้ ในโลกแห่งความมืด ความมืดอาจมีอำนาจ แต่ในโลกของมนุษย์ มีมีเพียงตามพระประสงค์ของพระเจ้าเท่านั้น พระเจ้าได้มีอำนาจเหนือมนุษย์ที่มีชีวิตทุกคน ถ้าความมืดต้องการมีอำนาจเหนือมนุษย์ ในกรณีนั้น พวกเขาต้องเข้าสิงในมนุษย์ ตั้งแต่พระเจ้าได้ถูกตรึงบนกางเขน อำนาจนั้นไม่มีต่อไปอีกแล้ว ความมืดไม่สามารถเข้าสิงมนุษย์ พระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นเกราะป้องกันปกคลุมทั้งโลก และมีเพียงความคิดที่ทำให้เชื่อของมนุษย์เท่านั้นที่สามารถทำร้ายพวกเขาเองได้]

¹⁴ And those feeding them fled, and told it in the city, and in the country. And they went out to see what it was that had come to pass.

¹⁴ และพวกนั้นที่ให้อาหารพวกมันวิ่งหนีไป และได้บอกในเมือง และในประเทศ และพวกเขาได้มาดูว่าได้มีอะไรนั้นที่เกิดขึ้นแล้ว

¹⁵ And they come to Jesus, and see the one possessed by demons sitting, clothed and in his right mind, the one having had the legion; and they were afraid.

¹⁵ และพวกเขามาถึง พระเยซู และเห็นชายที่ถูกผีสิงนั่งอยู่ ได้สวมเสื้อผ้าและเขามีสติเป็นปกติ ผู้ที่ได้มีฝูงปีศาจ และพวกเขาก็ได้มีความกลัว

¹⁶ And those having seen it described to them how it happened to the one being possessed by demons, and concerning the swine.

¹⁶ และเมื่อพวกเขาได้เห็นมันได้บอกแก่ผู้คนที่มึนงงว่าเมื่อไรเกิดขึ้นแก่ชายที่มีผีสิง และความกังวลในสิ่งที่เกิดขึ้นกับหมู

Comments 5:14-16. In this portion of Scripture, the majority of people could have a problem: why did the Lord put the evil spirits into the pigs when the pigs belonged to someone else? But no one ever thinks about what is more valuable, the man's soul or the pigs? People debate on this, but they never think about what is more important; notice the amount of animals used to save one soul, a large amount of animal spirits (or spirits of the living, only humans can have a soul), yet not worth more than one human soul. Also, notice that the demons could not just enter the animals; they have no power to enter; the verse clearly shows that they asked permission, and the Lord allowed it.

ความเห็น: 5:14-16 ในส่วนนี้ของพระคำสอน ผู้คนส่วนมากมีปัญหา ทำไมพระเจ้าจึงส่งปีศาจร้ายเข้าในหมูเมื่อหมูนั้นเป็นคนอื่น? แต่ไม่มีใครคิดว่าอะไรที่มีค่ากว่ากัน วิญญาณของคนหรือหมู? ผู้คนทำการทดลองกัน แต่พวกเขาไม่เคยคิดว่าอะไรที่สำคัญมากกว่า สังเกตดูจำนวนของสัตว์ที่ได้ใช้เพื่อช่วยวิญญาณหนึ่ง ผีของสัตว์จำนวนมาก (หรือผีของสิ่งที่มีชีวิต มีแต่มนุษย์ที่มีวิญญาณ) ถึงกระนั้นไม่มีค่ามากเท่าวิญญาณของมนุษย์คนหนึ่งด้วยกัน สังเกตดูว่าปีศาจไม่สามารถเข้าในสัตว์ พวกเขาไม่มีอำนาจที่จะเข้าสิง ในข้อนี้ได้บอกชัดเจนว่าพวกเขาได้ขออนุญาต และพระเจ้าได้ให้ออนุญาต

¹⁷ And they began to beg Him to depart from their boundary.

¹⁷ และพวกเขาขออ้อนให้ **พระองค์** ออกจากเขตเมืองของพวกเขา

Comments 5:17. The fear plays a big role here; the fear makes people do things.

ความเห็น 5:17 ความกลัวเล่นสำคัญในที่นี้ ความกลัวทำให้คนทำสิ่งต่างๆ

¹⁸ And He having entered into the boat, the one having been possessed by demons begged Him that he might be with Him.

¹⁸ และเมื่อ **พระองค์** ได้ลงเรือ ชายที่ได้ถูกผีสิงได้ขออ้อน **พระองค์** นั้นว่าให้เขาไปอยู่กับ **พระองค์**

¹⁹ And He did not permit him, but says to him, Go to your house, to your friends, and tell them how much the Lord has done for you and had mercy on you.

¹⁹ และ **พระองค์** ไม่ได้อนุญาตเขา แต่พูดกับเขาว่า ไปบ้านของเจ้า ไปยังเพื่อนๆของเจ้า และบอกพวกเขาว่าสิ่งสำคัญใดที่ **พระเจ้า** ได้ดีทำเพื่อเจ้า และได้มีพระเมตตาต่อเจ้า

²⁰ And he departed and began to proclaim in Decapolis how much Jesus had done for him; and all were marveling.

²⁰ และเขาได้ไปตามทางและได้เริ่มประกาศในดีคาโพลิสสิ่งยิ่งใหญ่ **พระเยซู** ได้ทำต่อเขา และผู้คนที่ประหลาดใจ

Comments 5:18-20. Q: How did this man know the Gospel? **A:** As it shows here, the man just needed to tell about his healing. In that area, people knew the man as a person who had been possessed, but by himself, he went to show that he had been healed by the Lord Jesus, which was good news for people. He did not need to talk much; he needed just to spread the truth about the Lord's authority.

ความเห็น 5:18-20 **คำถาม:** ชายผู้นี้รู้พระคัมภีร์ได้อย่างไร? **คำตอบ:** ตามที่แสดงในที่นี้ ชายคนนี้เพียงได้บอกเกี่ยวกับการรักษาของเขา ในเขตนั้น ผู้คนได้รู้จักชายผู้นี้ว่ามีผีสิง แต่โดยเขาเอง เขานั้นได้ไปแสดงตัวว่าได้รับการรักษาโดยพระเยซู ซึ่งได้เป็นข่าวดีสำหรับประชาชน เขาไม่ต้องพูดมาก เขาเพียงกระจายข่าวความจริงเกี่ยวกับอำนาจของพระเจ้า

²¹ And Jesus having crossed over in the boat again to the other side, a great multitude was gathered to Him; and He was by the sea.

²¹ และเมื่อ **พระเยซู** ได้ข้ามฟากไปอีกในเรือ กลุ่มชนกลุ่มใหญ่ได้รวมตัวกันมายัง **พระองค์** และ **พระองค์** ได้อยู่ข้างทะเล

²² And comes one of the synagogue rulers, named Jairus; and seeing Him, he falls at His feet,

²² และมีนายธรรมศาลาผู้หนึ่งมา ชื่อ **ไจรัส** **พระองค์** และเมื่อพบ **พระองค์** เขาก็ล้มที่พระบาทของ **พระองค์**

²³ and begs Him much, saying, My little daughter is at the point of death; Thou come, lay hands on her, so that she may be made whole, and live.

²³ และอัครสาวก **พระองค์** อย่างมาก พูดว่า บุตรสาวเล็ก ๆ ของข้าพเจ้าได้แก่ตายแล้ว ขอวิงวอนต่อ **พระองค์ท่าน** ให้มา วางพระหัตถ์ลงบนเธอ นั้น เพื่อให้เธอหายดี และมีชีวิตรอด

²⁴ And **He** went with him; and a great multitude followed **Him**, and they thronged **Him**.

²⁴ และ **พระองค์** ได้ไปกับเขา และกลุ่มคนกลุ่มใหญ่ติดตาม **พระองค์** และพวกเขาได้เบียดเสียด **พระองค์**

²⁵ And a woman, being with a flux of blood twelve years,

²⁵ และมีผู้หญิงคนหนึ่ง มีปัญหาเลือดตกมาเป็นเวลาสิบสองปี

²⁶ and having suffered much under many physicians, and having spent all that she had, and benefiting nothing, but rather growing worse,

²⁶ และได้รับความทรมานมากจากหมอหลายคน และได้ใช้สมบัติทั้งหมดที่เธอมี และไม่ดีขึ้น แต่กลับแย่ลงอีก

²⁷ having heard concerning **Jesus**, having come in the crowd behind, she touched **His** garment.

²⁷ ได้ยินข่าวเกี่ยวกับ **พระเยซู** มาเบื้องหลังในกลุ่มคน เธอได้สัมผัสเสื้อของ **พระองค์**

²⁸ For she said, If I touch even **His** garments, I will be healed.

²⁸ เพราะเธอได้พูดว่า ถ้าหากเราได้แตะเพียงเสื้อของ **พระองค์** เราจะได้หายดี

²⁹ And straightaway the flow of her blood was dried up; and she felt in the body that she was healed from the affliction.

²⁹ และในทันทีเลือดที่ไหลได้หยุดลง และเธอได้รู้สึกในร่างกายนั้นว่าเธอได้หายป่วยจากโรคของเธอ

³⁰ And straightaway **Jesus**, perceiving in **Himself** that the power having gone forth from **Him**, having turned in the crowd, said, Who touched **My** garments?

³⁰ และในทันที **พระเยซู** รู้ใน **พระองค์** เอง นั้นว่าอำนาจได้ออกไปจาก **พระองค์** ได้หันกลับไปยังกลุ่มคน พูดว่า ใครที่ได้แตะเสื้อ **ของเรา**?

³¹ And **His** disciples said to **Him**, **Thou** see the multitude thronging **Thee**, and **Thou** say, Who touched **Me**?

³¹ และเหล่าสาวกของ **พระองค์** ได้พูดกับ **พระองค์** ว่า **พระองค์ท่าน** เห็นฝูงคนเบียด **พระองค์ท่าน** และ **พระองค์ท่าน** พูดว่า ใครได้แตะต้อง **เรา**?

³² And **He** looked around to see the one having done this.

³² และ **พระองค์** ได้มองไปรอบๆ เพื่อจะได้เห็นผู้ที่ได้ทำเช่นนี้

³³ But the woman fearing and trembling, knowing what had been done to her, came and fell down before **Him**, and told **Him** all the truth.

³³ แต่ผู้หญิงมีความกลัวและตัวสั่น รู้ว่ามีสิ่งใดได้เกิดขึ้นกับเธอ ได้มาและก้มลงต่อ **พระองค์** และได้บอก **พระองค์** ความจริงทั้งสิ้น

³⁴ And **He** said to her, Daughter, your faith has healed you; go in peace, and be whole of your affliction.

³⁴ และ **พระองค์** ได้พูดกับเธอว่า ลูกสาว ความเชื่อของเจ้าได้ทำให้เจ้าหายป่วย ไปอย่างสงบ และหายจากโรคร้ายของเจ้า

Comments 5:25-34. See also Comments Matthew 9:20-23 and Comments Luke 8:43-48.

The healing of the woman with the discharge of blood is given in these passages in Mark, Matthew, and Luke. All three Gospels have one thing in common: the faith of the woman, which you can call blind faith. For things that happened to her for a long time, she has seen many doctors, but by hearing about the Lord, her heart has come to faith in the Lord Jesus. People nowadays should take her as an example, hearing the Word and believing completely as this woman had faith too by the hearing. Note that the healing of this woman is very brief in Matthew, but more details are given in Mark and Luke. But also remember that all three Gospels give one common thing: by the Lord Jesus' Word alone, this woman had received mercy, but the details could be different. The Holy Spirit dictated the Word, but the purpose of each Gospel will be used in different levels of faith; brief in Matthew but more details in other Gospels, but all give one meaning.

ความเห็น 5:25-34 มองความเห็นในมัทธิว 9:20-23 และความเห็นลูกา8:43-48

การรักษาของหญิงตกเลือดที่ให้อธิบายในมาระโก มัทธิวและลูกา พระหนังสือทั้งสามมีอย่างหนึ่งเหมือนกัน ความศรัทธาของหญิงผู้นี้ เราสามารถเรียกได้ว่าความศรัทธาแบบตาบอด สำหรับสิ่งนั้นที่ได้เกิดขึ้นกับเธอเป็นเวลานาน เธอได้พบหมอหลายคน แต่โดยได้ยินเกี่ยวกับพระเจ้า ใจของเธอได้มีความศรัทธาในพระเจ้า คนทุกวันนี้ควรใช้เธอเป็นตัวอย่าง ได้ยินพระคำสอนและเชื่ออย่างสมบูรณ์ดังความเชื่อของหญิงผู้นี้มีความศรัทธาโดยได้ยินสังเกตนั้นว่าการรักษาหญิงผู้นี้ได้ให้ไว้อย่างสิ้นๆในมัทธิว แต่รายละเอียดมีมากในมาระโกและลูกา แต่ในขณะที่เดียวกันจำไว้ว่าพระหนังสือทั้งสามให้อธิบายเดียวกัน โดยคำพูดของพระเจ้าเท่านั้น หญิงผู้นี้ได้รับพระเมตตา แต่รายละเอียดมีแตกต่างกันไป พระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ให้พระคำสอน แต่จุดประสงค์ของพระหนังสือแต่ละเล่มจะได้ในขั้นของความศรัทธาที่แตกต่างกันไป อย่างสิ้นๆในมัทธิวแต่มีรายละเอียดมากในพระหนังสือเล่มอื่นแต่ทุกเล่มให้เพียงความหมายหนึ่งเดียวกัน

Comparison Analysis

ข้อพิจารณาเปรียบเทียบ

Part 1: (Mark 5:25-26, Matthew 9:20a, Luke 8:43). All three Gospels show that this woman had a “flux of blood for twelve years,” and she spent all that she had with physicians but grew worse. This part clearly tells that the person has been sick for a long time and has lost all hope of being healed; the verses clearly show her situation. By the old law, if you are unclean, you must publicly tell that you are unclean, and people can avoid you (See Leviticus 15:25-26); if you do not tell, you can be punished because you will make someone else unclean.

ส่วนที่1: (มาระโก 5:25-26 มัทธิว9:20ก ลูกา8:43) พระหนังสือทั้งสามเล่มแสดงให้เห็นว่าเธอได้มี “เลือดตกอยู่สิบสองปี” และเธอได้ใช้สมบัติทั้งหมดที่มีกับเหล่าหมอแต่ได้มีอาการแยลง ในส่วนนี้เราได้บอกชัดเจนถึงสภาพของเธอว่าได้ป่วยเป็นเวลานานและได้ไม่มีความหวังที่จะหายโรค ข้อนี้ได้บอกชัดเจนถึงสภาพของเธอ โดยในกฎโบราณ ถ้าคุณไม่สะอาด คุณต้องบอกแก่ที่สาธารณะว่าคุณไม่สะอาด และคนสามารถหลบเลี่ยงคุณ (มองในเลวีนิติ 15:25-26) ถ้าคุณไม่บอก คุณสามารถได้รับโทษเพราะคุณทำให้คนอื่นไม่สะอาด

Part 2: (Mark 5:27-28, Matthew 9:20b-21, Luke 8:44a). In this part, the Gospels tell that this woman heard the reports about the Lord Jesus, came behind Him in the crowd, and touched His garment. Here, all the Gospels clearly tell that by hearing the news about the Lord Jesus, her heart was moved; by hearing, have faith. The hearing step is the first step for all humans, and it should be the same: by hearing, have faith. Nowadays, everyone has heard from the Bible what the Lord has done. By hearing no one has an argument for “I don’t believe” as your ear has heard the good news, but you did not open your heart to take the words. This woman will be the one that will accuse you in the end; by hearing, she had faith, as she heard only people talk. But nowadays, we have the Holy Word, and if you don’t believe it, that will be the judgment for people nowadays.

ส่วนที่2: (มาระโก 5:27-28 มัทธิว 9:20ข ลูกา 8:44ก) ในส่วนนี้ พระคำสอนได้บอกว่าการหญิงคนนี้ได้ยินข่าวเกี่ยวกับพระเจ้า ได้มาเบื้องหลังพระองค์ในกลุ่มคน และได้แตะเสื้อของพระองค์ ในที่นี้ พระคำสอนทั้งหมดได้บอกชัดเจนว่าโดยได้ยินเกี่ยวกับพระเจ้า ได้จับใจเธอ โดยได้ยิน มีความศรัทธา ขั้นที่ได้ยินคือจุดเริ่มต้นของมนุษย์ทุกคน และมันควรเป็นเช่นเดียวกัน โดยได้ยิน มีความศรัทธา ทุกวันนี้ ทุกคนได้ยินจากพระคัมภีร์ว่าสิ่งใดพระเจ้าได้ทำ โดยได้ยินไม่มีใครสามารถเถียงได้สำหรับ “ข้าพเจ้าไม่เชื่อ” ของคุณได้ยินข่าวดี แต่คุณไม่เปิดใจของคุณเพื่อรับพระคำ หญิงผู้นี้จะเป็นผู้กล่าวหาคุณในวันสุดท้าย โดยเพียงได้ยิน เธอมีความศรัทธา ที่เธอเพียงได้ยินคนพูด แต่ทุกวันนี้ เรามีพระคำสอนศักดิ์สิทธิ์ และถ้าคุณไม่เชื่อมันนั้นจะเป็นคำตัดสินสำหรับคนทุกวันนี้

Part 3: (Mark 5:29, Luke 8:44b). This part shows that the woman was healed instantly just by touching the Lord’s garments.

ส่วนที่3: (มาระโก 5:29 ลูกา 8:44ข) ในส่วนนี้ได้แสดงว่าหญิงคนนี้หายโรคทันทีเพียงแตะเสื้อของพระเจ้า

Part 4: (Mark 5:30-32, Luke 8:45-46). In this part, key points are that the Lord Jesus knew that someone touched Him for the purpose of healing and that power has gone out of Him. **Q:** What does the saying “perceiving in Himself that the power having gone forth from Him” mean? **A:** This power case is a different case; the Lord knows that healing power goes out from Him only for those who believe; the power of healing is given only to those who believe. This is the place to confirm that those who have faith and believe will receive mercy.

ส่วนที่4: (มาระโก 5:29 ลูกา8:45-46) ในส่วนนี้ จุดสำคัญคือพระเจ้าได้ทรงรู้ว่ามีคนแตะพระองค์เพื่อรับการรักษาและอำนาจได้ออกไปจากพระองค์ **คำถาม:** หมายความว่าอะไร “ทรงรู้สึกในพระองค์เองนั้นว่าอำนาจได้ออกไปจากพระองค์” หมายถึง? **คำตอบ:** อำนาจในกรณีนี้แตกต่างกันไป พระเจ้ารู้ที่อำนาจได้ออกไปจากพระองค์เพียงเพื่อผู้นั้นที่มีความเชื่อ อำนาจในการรักษาจะให้ต่อผู้ที่มีความเชื่อเท่านั้น ในที่นี้คือที่ยืนยันนั้นว่าผู้ที่มีความศรัทธาและความเชื่อจะได้รับพระเมตตา

Part 5: (Mark 5:33-34, Matthew 9:22, Luke 8:47-48). **Q:** Why didn't this woman go straight to the Lord Jesus and tell from the beginning about her sickness? **A:** About this question, think of human shame, fear has controlled her; many people have surrounded the Lord, and if she must be in front of them, everybody will hear her and what sickness she has. Shame blinded her; at that time, if people knew, she would be kicked out from among people, and that is why she came behind quietly.

Here the woman is healed, with no fear left; she just had to follow the law and complete the law requirements to be clean; many, many laws referred to when a person was unclean. In the eyes of humans, she needed to follow the ceremonial laws, but spiritually, she needed to learn that the Lord Jesus is the Law. She needed to learn that by the Lord, the Old Law is complete in Him; if the Lord has said that she is clean, she is clean, and people around her must learn that she is clean by His Word. Here is the confirmation that the Lord can clean by His Word and that He is completing the Law for humans; in Him alone, the Law is complete.

ส่วนที่ 5: (มาระโก 5:33-34 มัทธิว 9:22 ลูกา 8:47-48) **คำถาม:** ทำไมหญิงผู้นี้จึงไม่ไปหาพระเยซูเจ้าโดยตรงและบอกจากเริ่มต้นถึงความป่วยที่เธอมี?

คำตอบ: เกี่ยวกับคำถามนี้ คิดถึงความอับอายของมนุษย์ ความกลัวได้ควบคุมเธอ มีคนมากมายอยู่รอบๆพระองค์ และถ้าหากเธอต้องบอกต่อหน้าพวกเขา ทุกคนจะได้ยินว่าเธอป่วยด้วยโรคอะไร ความอับอายได้ปิดตาเธอ ในเวลานั้น ถ้าหากคนรู้ เธอจะได้ถูกขับไล่ออกไปจากผู้คน และนั่นคือทำไมเธอจึงได้มาข้างหลังเงียบๆ

ในที่นี้ผู้หญิงได้รับการรักษา ไม่มีความกลัวเหลือ เธอเพียงต้องทำตามกฎและอย่างสมบูรณ์ตามที่กฎได้บอกสำหรับมีความสะอาด มีกฎหลายๆอย่างเกี่ยวกับเมื่อใครไม่สะอาด สำหรับในสายตาของมนุษย์ เธอต้องทำตามระเบียบของกฎ แต่ในโลกของวิญญาณ เธอต้องเรียนรู้ว่าพระเยซูเจ้าคือกฎ เธอต้องเรียนรู้นั้นว่าพระเยซูเจ้าคือกฎ เธอต้องเรียนรู้นั้นว่าโดยพระเจ้า กฎก็ได้สมบูรณ์ในพระองค์ ถ้าพระเจ้าได้พูดนั้นว่าเธอสะอาด เธอสะอาด และผู้คนรอบๆต้องเรียนว่าเธอสะอาดโดยคำพูดของพระองค์ นี่คือการยืนยันนั้นว่าพระเจ้าสามารถทำให้สะอาดโดยคำพูดของพระเจ้าและนั่นคือพระองค์คือกฎที่สมบูรณ์สำหรับมนุษย์ ในพระองค์เท่านั้น กฎได้สมบูรณ์

³⁵ While **He** yet is speaking, they come from the ruler of the synagogue's house saying, **Your** daughter is dead; why do you still trouble the **Teacher**?

³⁵ ในขณะที่ **พระองค์** พูดอยู่ พวกเขาที่มาจากบ้านของนายธรรมศาลาได้มาพูดว่า ลูกสาวของท่านตายแล้ว ทำไมเจ้าจึงรบกวน **ท่านอาจารย์** อีกต่อไป?

³⁶ But **Jesus**, having overheard the word spoken, **says** to the ruler of the synagogue, Fear not, only believe.

³⁶ แต่ **พระเยซู** ไม่กัังวลต่อคำที่เขาได้พูด บอกแก่นายธรรมศาลาว่า อย่ากลัว เพียงแต่มีความเชื่อ

³⁷ And **He** allowed no one to follow with **Him**, except Peter, and James, and John the brother of James.

³⁷ และ **พระองค์** ไม่ได้ให้ใครติดตามไปกับ **พระองค์** นอกจากปีเตอร์ และเจมส์ และยอห์นน้องชายของเจมส์

³⁸ And they come to the house of the ruler of the synagogue; and **He** beholds a multitude, and many weeping and wailing.

³⁸ และพวกเขามาถึงบ้านของนายธรรมศาลา และ **พระองค์** เห็นคนกลุ่มใหญ่ และร้องไห้คร่ำครวญเป็นอย่างมาก

³⁹ And having entered, **He** says to them, Why do you make a commotion, and weep? The child is not dead, but sleeps.

³⁹ และเมื่อได้เข้าไปข้างใน **พระองค์** พูดกับพวกเขาว่า ทำไมพวกเจ้าทำวุ่นวาย และร้องไห้คร่ำครวญ? เด็กยังไม่ตาย เพียงแต่นอนหลับ

⁴⁰ And they laughed **Him** to scorn. But **He**, having put out all, takes the father of the child and the mother and those with **Him**, and enters in where the child was.

⁴⁰ และพวกเขาได้หัวเราะเยาะต่อ **พระองค์** แต่ **พระองค์** ให้ส่งพวกเขาทั้งหมดออกไป พาพ่อของเด็กและแม่และพวกนั้นที่มากับ **พระองค์** และเข้าไปยังที่ที่เด็กได้อยู่

⁴¹ And taking the child by the hand, **He** says to her, Talitha koum! Which is, being interpreted, **Little girl, I say to you, Arise!**

⁴¹ และจับมือเด็ก **พระองค์** พูดกับเธอว่า ทาลิธา คูมัย! ซึ่งคือ ได้แปลว่า เด็กหญิง **เรา** บอกแก่เจ้า ลูกขึ้น!

42 And straightaway the little girl arose and began walking; for she was twelve years. And they were amazed at once with great amazement.

42 และในทันใดเด็กหญิงได้ลุกขึ้นและเริ่มออกเดิน เพราะเธอมีอายุสิบสองปี และพวกเขาที่ประหลาดใจทันทีด้วยเป็นอย่างมาก

43 And He instructed them much that no one should know this; and He commanded that something should be given her to eat.

43 และ พระองค์ ได้กำชับพวกเขาเป็นอย่างมากนั้นว่าคนอื่นไม่ควรจะรู้ในสิ่งนี้ และ พระองค์ ได้สั่งให้นำอาหารมาให้เธอกิน

Comments Mark 5:21-43. See also Comments Matthew 9:18-26 and Comments Luke 8:40-56.

The healing events described in Mark 5:21-43, Matthew 9:18-26, and Luke 8:41-56 are the same events happening by the Sea of Galilee.

ความเห็น มาระโก 5:21-43 มองความเห็นใน มัทธิว 9:18-26 และลูกา 8:40-56

การรักษาที่ได้อธิบายในมาระโก 5:21-43 มัทธิว 9:18-26 และลูกา 8:41-56 เป็นเหตุการณ์เดียวกันที่เกิดขึ้นข้างทะเลกาลิลี

Comparison Analysis: Mark 5:21-24 and Mark 5:35-43

ข้อพิจารณาเปรียบเทียบ มาระโก 5:21-24 และมาระโก 5:35-43

Part 1: (Mark 5:21-22a, Matthew 9:18a, Luke 8:40-41a). This part tells that the Lord Jesus returned to the Galilean side of the sea; the Lord has done this trip many times, back and forth; otherwise, the verse would not use the term again. This person (Jairus) wholly believed in the Lord Jesus. It is his own daughter who is sick, but he believes and comes and seeks the Lord's help. As parents, think of him. The Lord has mercy on him because his heart truly sought the Lord.

ส่วนที่ 1: (มาระโก 5:21-22ก มัทธิว 9:18ก ลูกา 8:40-41ก) ในส่วนนี้บอกนั้นว่าพระเยซูเจ้าได้กลับมาอีกยังชายฝั่งทะเลของกาลิลี พระเจ้าได้ทำการเดินทางเช่นนี้หลายครั้ง ไปและกลับ หาไม่แล้ว ข้อเขียนจะไม่ใช้คำว่าเป็นอีกครั้ง คนผู้นี้(ไจรัส)ได้เชื่อในพระเยซูเจ้าอย่างเต็มที่ มันคือบุตรสาวของเขาเองที่ป่วย แต่เขามีความเชื่อและมาและเสาะหาความช่วยเหลือจากพระเจ้า เป็นผู้ปกครอง คิดถึงเขา พระเมตตาของพระเจ้าอยู่บนเขาเพราะว่าใจของเขาที่เสาะหาพระเจ้าอย่างแท้จริง

Part 2: (Mark 5:22b-24, Matthew 9:18b-19, Luke 8:41b-42). In just a short period of time, both have happened: Jairus comes with the news as “My little daughter is at the point of death” (Mark 5:23 and Luke 8:42), and then comes back with the statement, “My daughter just now has died” (Matthew 9:18). However, he still was asking the Lord Jesus to go there and heal her, and that was the faith he had. The events leading to the healing of Jairus' daughter and the dialog between the Lord Jesus and Jairus and the woman healed by the flux of blood are not given in chronological order in Matthew. There is a gap of time between Mark 5:23-24 and Matthew 9:18b-19. Matthew, Mark, and Luke sometimes overlap each other, then one Gospel will pick from the point of nonoverlap, another Gospel might pick from the point of overlap, and sometimes you will find events overcrossing each other, but even overcrossing each other they will never be against each other. These three Gospels present events in different ways only; each has a point of view that is connected but from different angles of looking, but all have the same main point together. That is why all Gospels have been given through the Holy Spirit; three Gospels tell from different angles but come and meet with the main point as one: by His mercy and authority, the Lord has done all this.

ส่วนที่ 2: (มาระโก 5:22ข-24 มัทธิว 9:18ข ลูกา 8:41ข-42) เพียงช่วงเวลาสั้นๆ ทั้งสองอย่างนี้ได้เกิดขึ้น ไจรัสมาด้วยข่าวว่า “บุตรสาวของข้าพเจ้าได้เสียชีวิตแล้ว” (มาระโก 5:23 และลูกา 8:42) และแล้วกลับมาด้วยข่าวว่า “บุตรสาวของข้าพเจ้าตายแล้ว” (มัทธิว 9:18) อย่างไรก็ตาม เขายังคงขอให้พระเยซูเจ้าไปและรักษาเธอ และนั่นคือความเชื่อที่เขาได้มี เหตุการณ์นี้ได้นำไปถึงการรักษานบุตรสาวของไจรัสและการโต้ตอบระหว่างพระเยซูเจ้ากับไจรัสและผู้หญิงที่ได้รับการรักษาที่มีเลือดตกไม่ได้ให้เป็นลำดับในมัทธิว มีช่องว่างของเวลาระหว่างมาระโก 5:23-24 และมัทธิว 9:18ข -19 มัทธิว มาระโก และลูกาในบางครั้งมีรายละเอียดซ้ำกัน หนังสือเล่มหนึ่งจะเริ่มจากจุดหนึ่งและทำให้ไม่ซ้ำกัน ในพระหนังสือเล่มอื่นอาจเริ่มต้นจากจุดที่ซ้ำกัน และบางครั้งคุณจะมีเหตุการณ์เหมือนกันและกัน แต่ส่วนที่ไปเหมือนกันและกันทุกสิ่งไม่มีการต่อด้านต่อกัน พระหนังสือทั้งสามเล่มนี้แสดงเหตุการณ์ในต่างแบบกันเท่านั้น แต่ในแต่ละจุดนั้นคือเชื่อมโยงกันและกันแต่ต่างมุมในการมอง แต่ทั้งหมดมีจุดร่วมเช่นเดียวกัน นั่นคือทำไมพระหนังสือทั้งหมดได้ให้โดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ พระหนังสือทั้งสามเล่มบอกในแง่มุมมองกันแต่มาและพบกันด้วยจุดสำคัญเป็นหนึ่ง โดยพระเมตตาและสิทธิอำนาจของพระองค์ พระเจ้าได้ทำในสิ่งนี้ทั้งหมด

Part 3: (Mark 5:35, Matthew 9:18, Luke 8:49). This portion of Scripture clearly shows the picture of things happening. The father has come, the people have come, and now the crossing point will be to connect between

what is happening. Really, Matthew 9:18a (“While He was speaking these things to them, behold, a certain ruler came, kneeling down to Him, saying, My daughter just now has died”) is happening at the same time as Mark 5:35 (“While He yet is speaking, they come from the ruler of the synagogue’s house saying, Your daughter is dead; why do you still trouble the Teacher?”). And Matthew 9:18b (“but come, lay Thy hand upon her, and she will live”) is happening at the same time as Mark 5:23b (“Thou come, lay hands on her, so that she may be made whole, and live”). This request Jairus said once only at his first coming to the Lord when he told the Lord Jesus in Mark 5:23 that his daughter is at a point of death. So here we have an overcrossing in the middle of a verse (Matthew 9:18). The invitation was spoken only once, but Jairus came and knelt two times. First, Jairus said, “My little daughter is at the point of death,” and he made the invitation to the Lord, but the people who came after said that the child had died, and then Jairus repeated to the Lord again as given in Matthew 9:18a that his daughter had just died, and he was afraid. When he talked at first with the Lord, before people told him, it was with different words.

ส่วนที่3: (มาระโก 5:35 มัทธิว 9:18 ลูกา 8:49) ในส่วนนี้ของพระคำสอนได้บอกชัดเจนถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น บิดาได้มา ประชาชนมา และในเวลานี้มีจุดข้ามกันและกันซึ่งจะเชื่อมโยงระหว่างกันว่ามีอะไรได้เกิดขึ้น โดยจริงแล้วใน มัทธิว 9:18ก (“เมื่อพระองค์ทรงพูดถึงสิ่งเหล่านี้ต่อพวกเขา ดูเถิด มีขุนนางผู้หนึ่งได้มา คุณเขาลงบอุบาทว์ขององค์กล่าวว่า บุตรสาวของข้าพเจ้าเพิ่งตายในตอนนี่”) สิ่งนี้เกิดขึ้นในเวลาเดียวกันในมาระโก 5:35 (“ในขณะที่พระองค์พูดอยู่มี พวกที่มาจากบ้านของนายธรรมศาลามาและพูดว่า ลูกสาวของท่านตายแล้ว ทำไมรบกวนท่านอาจารย์อีกต่อไป?”) และมัทธิว 9:18ข (“พระองค์ท่านมา ขอให้วางพระหัตถ์บนเธอ ดังนั้นเพื่อเธอกายดี และมีชีวิตรอด”) สิ่งนี้เกิดขึ้นในเวลาเดียวกันกับมาระโก5:23ข (“ขอวิงวอนต่อพระองค์ท่านมา วางพระหัตถ์บนเธอ เพื่อให้เธอกายดี และมีชีวิตรอด”) คำร้องขอของไจรัสที่เกิดขึ้นเพียงครั้งเดียวในครั้งแรกที่เขาจะมาหาพระเจ้าเมื่อเขาได้บอกพระเยซูเจ้าในมาระโก5:23นั้นว่าบุตรสาวของเขานั้นใกล้ตายแล้ว ดังนั้นในที่นี้เรามีจุดข้ามในระหว่างกลางของข้อเขียน (มัทธิว 9:18) คำร้องเชิญได้พูดเพียงครั้งเดียว แต่ไจรัสได้มาและคุกเขาลงสองครั้ง ครั้งแรก ไจรัสได้พูดว่า “ใกล้ตายแล้ว” และเขาทำคำเชิญต่อพระเจ้า แต่ประชาชนที่มาภายหลังได้พูดว่าเด็กได้ตายแล้ว และแล้วไจรัสได้กล่าวอีกต่อพระเจ้าดังที่เห็นในมัทธิว9:18กนั้นว่าบุตรสาวเพิ่งตาย และเขามีความกลัว เมื่อเขาได้พูดกับพระเจ้าครั้งแรก ก่อนที่ประชาชนมาบอกเขา มีนัยด้วยคำที่แตกต่างไป

Part 4: (Mark 5:36, Luke 8:50). The response of the Lord Jesus to Jairus after he received the news from the people is given only in Mark and Luke. This part links with the comment from Part 3, where it is shown that Jairus asks once that the Lord come and lay His hands on the girl so that she may be made whole and live. Because Jairus heard many things in his head, at this point, the Lord Jesus was strengthening Jairus’ faith in believing by the word the Lord said, “Fear not, only believe,” and this word solved the problem he had. Now in his heart, Jairus gained peace because of hearing the word the Lord has spoken; peace has come in Jairus’ heart; “fear not” was the term the Lord has used, and that has given him peace.

ส่วนที่4: (มาระโก5:36 8:50 ลูกา 8:50) การตอบของพระเยซูเจ้าต่อไจรัสหลังจากที่เขาได้รับข่าวจากคนมีให้เพียงในมาระโกและลูกา ในส่วนนี้โยงถึงความเห็นจากส่วนที่3 ที่ได้บอกนั้นว่าไจรัสถามพระเจ้าเพียงครั้งเดียวว่าให้พระองค์มาและวางมือของพระองค์บนเด็กหญิงเพื่อเธอจะได้หายป่วยและมีชีวิต เพราะไจรัสได้ยินหลายสิ่งในหัวของเขา ในที่นี้ พระเยซูเจ้าได้ให้กำลังใจในความเชื่อของไจรัสโดยคำพูดของพระเจ้า “อย่ากลัว เพียงแต่เชื่อ” และคำนี้ได้แก้ปัญหาที่เขา มี ตอนนีในใจของเขา ไจรัสได้เริ่มมีความสงบเพราะได้ยินคำพูดของพระเจ้าที่ได้พูด ความสงบได้มายังใจของไจรัส “อย่ากลัว” ในคำพูดของพระเจ้าที่ใช้ และนั่นได้ให้ความสงบแก่เขา

Part 5: (Mark 5:37-39,40b, Matthew 9:23-24a, Luke 8:51-52). The main point in this part in all three Gospels is that the Lord sends the mourners away and says, “The child is not dead, but sleeps.” This fact is the key point of this event: the girl is not dead but sleeping. All the people have seen her, and all have one thing in common: she is dead, but the Lord wants to make sure they will see the result of what the Lord will do for the girl. All of them will see only the result, which is why He sent all of them out; only three disciples were with Him and the parents (the Lord Jesus does not need their witness for His actions; they will see the result coming). This girl was in a coma, and that was why the Lord says she is not dead but sleeping.

Q: Why were only Peter, James, and John permitted to witness the healing of this girl? **A:** These three disciples needed to witness this miracle because they would face challenges as they went doing the Lord’s work after the Lord departed.

ส่วนที่5: (มาระโก5:37-39,40ข มัทธิว 9:23-24ก 8:51-52) จุดสำคัญในที่นี้ของพระหนังสือทั้งสามเล่มนั้นคือพระเจ้าส่งผู้คร่ำครวญออกไปและบอก ว่า “เด็กหญิงยังไม่ตาย เพียงแต่นอนหลับ” นี่คือนัยสำคัญของเหตุการณ์นี้ เด็กหญิงยังไม่ตายเพียงแต่นอนหลับ ทุกคนได้เห็นเธอ และทุกคนเข้าใจเพียงอย่างเดียว เธอตายไปแล้ว แต่พระเจ้าต้องการให้มันใจว่าพวกเขาจะได้เห็นผลที่เกิดขึ้นว่าพระเจ้าทำอะไรสำหรับเด็กหญิงนี้ ทุกคนจะเห็นเพียงแต่ผลที่เกิดขึ้น ซึ่งนั่นคือทำไมพระองค์ได้ส่งพวกเขาออกไป ยกเว้นแต่สาวกทั้งสามที่ได้อยู่กับพระองค์และผู้ปกครอง (พระเยซูเจ้าไม่ต้องการ

พยานจากพวกเขาในการกระทำของพระองค์ พวกเขาจะเห็นผลที่เกิดขึ้น) เด็กหญิงอยู่ในโคมา และนั่นคือทำไมพระเจ้าบอกว่าเธอไม่ตายเพียงแต่นอนหลับ

คำถาม: ทำไมไม่มีเพียงปีเตอร์ เจมส์ และยอนห์ที่ได้รับอนุญาตให้เป็นพยานในการรักษาเด็กหญิงคนนี้? **คำตอบ:** สาวกทั้งสามคนนี้ต้องเป็นพยานในการกระทำมหัศจรรย์นี้เพราะพวกเขาเองจะเผชิญปัญหาในการที่พวกเขาเดินทางไปทำงานของพระเจ้าหลังการจากไปของพระเจ้า

Part 6: (Mark 5:40a, Matthew 9:24b, Luke 8:53). The main point of this part is that the people “laughed Him to scorn” because He said, “The child is not dead, but sleeps.” In this place, we clearly see that humans do not believe unless a miracle has been performed in front of them. However, the parents of the child had faith and believed in the Lord; the miracle was performed so that they would have stronger faith inside of them. The people around are an obstacle to faith even nowadays. Miracles are not performed nowadays because of the same actions happening; people lose faith because someone has made fun of the way the person believes and makes the heart of that person not firm. The Son of God has come to help all humans, but He has received treatment that normal humans cannot take. As He goes by, people are pointing out to Him, and many times, He has been a laughingstock for them; that is what humans have done to the Son of God. But the Lord has not given up on humans; He is still calling all to come and rise up in faith as the verse has told, just believe. The people involved in this event were the disciples, the parents, the crowd following the Lord Jesus, and the people at the house.

ส่วนที่ 6: (มาระโก 5:40 ก มัทธิว 9:24 ลูคา 8:53) จุดสำคัญในส่วนนี้คือว่าผู้คน “พวกเขาได้หัวเราะเยาะต่อพระองค์” เพราะพระองค์ได้พูดว่า “เด็กไม่ตายเพียงแต่นอนหลับ” ในที่นี้ เราได้เห็นชัดว่ามนุษย์ไม่มีความเชื่อนอกจากได้มีสิ่งวิเศษแสดงต่อหน้าของพวกเขา อย่างไรก็ตาม ผู้ปกครองของเด็กได้มีความศรัทธาและได้เชื่อในพระเจ้า สิ่งวิเศษที่ได้แสดงต่อพวกเขานั้นเพื่อให้พวกเขามีความศรัทธาอันเข้มแข็งภายในพวกเขา ผู้คนรอบข้างเป็นอุปสรรคต่อความศรัทธาแม้ในทุกวันนี้ สิ่งวิเศษไม่ได้แสดงในทุกวันนี้เพราะการกระทำเช่นเดียวกันเกิดขึ้น ได้มีคนเสียความศรัทธาเพราะมีบางคนได้หัวเราะเยาะทำเป็นขบขันในวิธีที่คนมีความเชื่อและทำให้ใจของคนนั้นไม่มั่นคง พระบุตรของพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้ามาเพื่อช่วยมนุษย์ทุกคน แต่พระองค์ได้รับการต้อนรับอย่างที่ไม่สามารถรับได้ เมื่อพระองค์ดำเนินไป คนซึ่งพระองค์ออกมา และหลายครั้ง พระองค์เป็นที่หัวเราะสำหรับพวกเขา นั่นคืออะไรที่มนุษย์ได้ทำต่อพระบุตรของพระเจ้า แต่พระเจ้าไม่ได้ยอมแพ้ต่อมนุษย์ พระองค์ยังคงเรียกทุกคนให้มาและเพิ่มความเชื่อซึ่งที่ในข้อนี้ได้บอก เพียงแต่เชื่อ ผู้คนที่ได้ร่วมในที่นี้คือแม่แต่เหล่าสาวก ผู้ปกครอง ผู้คนที่ติดตามพระเยซูเจ้า และคนที่อยู่ในบ้าน

Part 7: (Mark 5:41-43, Matthew 9: 25-26, Luke 8:54-56). This part shows that the Lord Jesus healed this girl by commanding her by His Word to “arise.” The word “arise” itself has two meanings: arise in the human body and arise in spiritual meaning. The spirit of the girl has returned to the body, as shown in Luke 8:55, and received the order “arise” in both the body and the soul to be alive again. The reason the Lord said that the girl was sleeping and not dead but in a coma was because the soul had not left the body yet; only the spirit left (See Comments Matthew 9:25). And when the Lord commanded to the girl to arise, her spirit returned and joined the body and the soul as given in Luke 8:55 (“And her spirit returned, and she arose immediately”).

The Lord Jesus’ words in Luke 8:54 are given as “Child arise” and in Mark 5:41 as “Talitha koum” (meaning “Little girl, I say to you, Arise”). In Mark, the Lord said “Talitha koum” as a command, not telling; He used this command in this place, not just only for the human body alone but for the soul as well; they both have to join and rise up. Luke gives the translation of the command straight from the Lord, and Mark receives the command and the translation.

ส่วนที่ 7: (มาระโก 5:41-43 มัทธิว 9:25-26 ลูคา 8:54-56) ในส่วนนี้ได้แสดงให้เห็นว่าพระเยซูเจ้านั้นได้รักษาเด็กหญิงคนนี้โดยสั่งเธอด้วยคำพูดของพระองค์ “ลุกขึ้น” คำว่า “ลุกขึ้น” มันมีสองความหมาย ลุกขึ้นในร่างของมนุษย์และลุกขึ้นในความหมายของโลกแห่งวิญญาณ วิญญาณได้กลับคืนมายังร่าง ดังที่แสดงใน ลูคา 8:55 และได้รับคำสั่งให้ “ลุกขึ้น” ในทั้งสองร่างมนุษย์และวิญญาณเพื่อมีชีวิตอีก เหตุผลที่พระองค์ได้พูดนั้นว่าเด็กหญิงนอนหลับและไม่ตายแต่อยู่ในโคมาเพราะวิญญาณยังไม่ออกไปจากร่าง เพียงแต่วิญญาณจิตได้ออกไป (มองความเห็นในมัทธิว 9:25) และเมื่อพระเจ้าได้สั่งให้เด็กหญิงลุกขึ้น วิญญาณจิตของเธอได้กลับคืนมาและได้ร่วมกับร่างกายและวิญญาณดังที่ไว้ในลูคา 8:55 (“และวิญญาณของเธอได้กลับคืน และเธอลุกขึ้นทันที”)

คำพูดของพระเยซูเจ้าที่ให้ในลูคา 8:54 ให้ไว้ว่า “เด็กเล็กลุกขึ้น” และในมาระโก 5:41 ว่า “ทาลิทา คูมิ” (หมายความว่า “เด็กหญิงเล็ก เราบอกแก่เจ้า ลุกขึ้น”) ในมาระโก พระเจ้าได้พูดว่า “ทาลิทา คูมิ” เป็นคำสั่ง ไม่ใช่บอก พระองค์คำดีใช้คำสั่งในที่นี้ ไม่ใช่เพียงร่างของมนุษย์เท่านั้นแต่สำหรับวิญญาณด้วย พวกเขาทั้งสองร่วมกันและลุกขึ้น ลูคาให้คำแปลของคำสั่งโดยตรงจากพระเจ้า และมาระโกได้รับคำสั่งและได้แปล

Q: What does it mean, “He instructed them much that no one should know this”? **A:** Here, He instructed the parents not to tell anybody what really had happened; what exactly the Lord Jesus did will not be revealed beyond as it is written in the Bible.

คำถาม: หมายความว่าอะไร “พระองค์สิ่งพวกเขามากกว่าไม่ควรให้ใครรู้เรื่องนี้?” คำตอบ: ในที่นี้ พระองค์ได้สั่งผู้ปกครองอย่าบอกแก่ผู้ใดว่าจริงๆแล้ว มีอะไรได้เกิดขึ้น อะไรโดยตรงที่พระเยซูเจ้าได้ทำสิ่งที่พระองค์ได้ทำจะไม่ได้ให้รู้มากเกินไปที่ได้มีเขียนในพระคัมภีร์

Life and Faith Applications. 1) The woman in this chapter believed in the Lord Jesus by hearing about Him. In the same way, we should be encouraged to read the Bible when we hear about the Lord Jesus and believe by reading; furthermore, we should develop strong faith by meditating on the Living Word of God. 2) People around you are an obstacle to faith; do not listen to people, but keep your eyes on the Lord Jesus, who is our Lord of life. 3) Tell others what the Lord Jesus did for you because when we tell people about the Lord, we strengthen ourselves and the person who hears. 4) Do not look down on anyone; as it shows in this chapter, the Lord has come for all.

ชีวิตและการแสดงความจำนง 1) ผู้หญิงในบทนี้ได้มีความเชื่อในพระเยซูเจ้าโดยได้ยินเกี่ยวกับพระองค์ เช่นเดียวกัน เราควรได้มีความสนใจเพื่ออ่านพระคัมภีร์เมื่อเราได้ยินเกี่ยวกับพระเยซูเจ้าและเชื่อโดยการอ่าน นอกจากนี้ เราควรจะสร้างความศรัทธาให้เข้มแข็งโดยการฝึกอบรมในพระคำของพระผู้เป็นเจ้า 2) ผู้คนรอบๆ เป็นสิ่งกีดขวางสำหรับความศรัทธา อย่าฟังผู้คน แต่เก็บสายตาของคุณอยู่ที่พระเยซูเจ้า ผู้ซึ่งคือพระเจ้าแห่งชีวิตของเรา 3) บอกแก่คนอื่น ๆ สิ่งที่พระเยซูเจ้าได้ทำให้สำหรับคุณเพราะเมื่อเราบอกผู้คนเกี่ยวกับพระเจ้า เราจะสร้างความเข้มแข็งให้ตัวเราเองและต่อผู้ที่ฟัง 4) อย่ามองใครว่าต่ำกว่า อย่างที่ได้บอกในบทนี้ พระเจ้าได้มาเพื่อคนทุกคน